

Posudek na bakalářskou práci Dagmar Zadražilové „Irish Language as a Factor of National Identity?“.

Autorka se mnou práci pravidelně konzultovala, takže jsem s ní velmi dobře obeznámen. Jediné co je snad možné vytknout jsou mapové přílohy, příliš obecné a k tématu nevyovídající. Jinak práce svoji strukturou, využitím literatury a zpracováním plně splňuje požadavky na bakalářskou práci a navrhuji ji hodnotit jako výbornou.

Jen několik poznámek pro případný další zájem autorky o tuto tematiku. Jazykovou otázku v Irsku nelze chápat jako konflikt mezi angličtinou a irštinou. Poslední věrohodné výzkumy potvrzují, že Irská republika je anglofonní společností snad ještě více než v roce 1922, kdy se angličtina stala tzv. druhým oficiálním jazykem. Je třeba si uvědomit, že irská angličtina je také, a ještě větším než irština, faktorem národní identity, a to i když existuje v různých variantách, severoirské, jihoirské, a stále ještě i v angloirské, v té v které vznikla velká díla anglické literatury a která je dodnes považovaná za jednu z nejkrásnějších forem angličtiny. Irové si také dobře uvědomují roli angličtiny v ekonomickém úspěchu Irska v současném globalizujícím se světě a jako jazyka spojující irskou diasporu s mateřskou zemí. Kde hledat tedy odpověď na fakt, že irština v Irsku získává a angličtina neztrácí? Myslím si, a zajímalo by mě jestli autorka taky, že odpověď je ve faktu, že s rozvojem studia irštiny úměrně klesá zájem o výuku cizích jazyků, speciálně francouzštiny a němčiny, méně španělštiny. Dnešní význam angličtiny tak přispívá k rozvoji irštiny. Podobný jev je vidět i např. ve Walesu. Angličtina by na základě tohoto faktu nepřispívala k zániku malých jazyků, jak se někteří badatelé domnívají, ale naopak.

6.6.2008

